

ТАҚРИЗИ МУҚАРРИЗИ РАСМӢ

доктори фалсафа (PhD) – доктор аз рӯйи ихтисоси рӯзноманигорӣ, муовини сардори Раёсати илм ва инноватсияи Донишгоҳи давлатии Кӯлоб ба номи Абуабдуллоҳи Рӯдакӣ Сафарзода Манучехри Начот ба диссертатсияи Сирочзода Нигина Рачаб дар мавзуи «Асадулло Саъдуллоев – муҳаққиқи публитсистикаи муосири тоҷик» барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои филологӣ аз рӯйи ихтисоси 10.01.10 – Рӯзноманигорӣ. – Душанбе, 2025. – 167 с.

Мутобиқати мавзӯ ва муҳтавои диссертатсия ба шиносномаи ихтисоси илмӣ. Мактаби илмие, ки бо роҳбарии профессор Асадулло Саъдуллоев ташаққул ёфтааст, дар омӯзиш ва таҳқиқи вижагиҳои хосаи журналистика ва майлонҳои нави ВЭА нақши барҷаста дорад. Гузашта аз ин, шогирдони ин мактаби ҷадид аллакай мактабҳои илмӣ худро ба вучуд овардаанд. Омӯзиши фаъолияти эҷодӣ ва илмӣ рӯзноманигор, публитсист ва муҳаққиқи маъруф, профессор Асадулло Саъдуллоев дар иртибот бо таҷрибаи ҷаҳониро ва пажӯҳишҳои бисёрҷонибаи ӯ дар соҳаи журналистика ва публитсистика аҳамияти хос дорад.

Аз ин лиҳоз, омӯзиши фаъолияти сершохаи Асадулло Саъдуллоев аҳамияти махсуси илмӣ дорад. Кори диссертатсионии Сирочзода Нигина Рачаб дар мавзуи «Асадулло Саъдуллоев – муҳаққиқи публитсистикаи муосири тоҷик» барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои филологӣ бо шиносномаи ихтисоси илмӣ 10.01.10 – Рӯзноманигорӣ мувофиқат менамояд.

Мубрам будани мавзуи диссертатсия. Диссертатсия ва мавзуи он барои илми журналистикаи тоҷик актуалӣ ва нав мебошад. Дар публитсистикаи профессор А.Саъдуллоев муроҷиати муаллиф ба мавзӯҳои актуалии замон ва адабиёт хос мебошад. Дар асарҳои «Дарёи равон аст» (1985), «Публицистикаи Турсунзода» (1988), «Дил ба ёдгор» (1999), «Бомдоди шубоб» (1994), «Ҳосияти адабиёт» (2000), «Гулҳои ҳаёт» (2005), «Очерк» (2010) ва ғайра воқеияти замон баръало баррасӣ мегарданд.

Дар маводи публитсистии профессор А.Саъдуллоев образи муаллиф на танҳо дар вижагиҳои услуби фардӣ, балки дар сохти дарки шахсии ӯ ҳам ҷунбишҳои сурх дақиқ баён мешавад.

Муҳимтарин арзиши ғоявӣ эстетикӣ осори публитсистии профессор А.Саъдуллоев дар он зоҳир мегардад, ки дар онҳо масъалаҳои дӯстии коргару деҳқон дар замони шӯравӣ, рушди саноат ба кишоварзӣ, ёрии шахру ноҳияҳо

ба ҳамдигар равшану возеҳ муайян гардиданд. Бо инобати гуфтаҳои болозикр, мавзуи диссертатсияи Сирочзода Нигина Рачаб мубрам махсуб меёбад.

Дарачаи навгонии натиҷаҳои дар диссертатсия бадастомада ва нуктаҳои илмие, ки барои ҳимоя пешниҳод мешаванд. Навгониҳои таҳқиқ ба он асоснок карда мешавад, ки чунин нави пажӯҳиш дар самти публитсистикаву журналистика яке аз нахустин пажӯҳишҳои илмӣ аст. Бори аввал ҷузъиёти асосии фаъолияти журналистии муҳаққиқ А. Саъдуллоев дар телевизион ва матбуот ва нақши расонаҳо дар тақомули эҷодии ӯ, фаъолияти омӯзгории профессор А. Саъдуллоев дар донишгоҳ ва таъсири он дар фаъолияти пажӯҳишии муҳаққиқ ва уфӯқҳои таҳқиқи публитсистикаи муосир дар мактаби илмии Асадулло Саъдуллоев пажӯҳиш гардидаанд.

Муаллиф кӯшиш кардааст, ки вижагиҳои таҳқиқи журналистика бо роҳнамоии А. Саъдуллоевро таҳлил намуда, мухтасари осори илмӣ, таълимӣ, публитсистӣ ва бадеии устодро тавзеҳу тафсир намояд. Ҳамчунин, муаммову мушкилоти публитсистикаи муосири тоҷик ва проблемаҳои дурнамои он, ки аз ҷониби муҳаққиқ А. Саъдуллоев баррасӣ гардидаанд, мушаххас шудаанд.

Асоснокӣ ва эътимоднокии хулосаҳо ва тавсияҳои дар диссертатсия зикршуда. Хулосаи диссертатсия дар 10 банди мукамал оварда шуда, ба сифати тавсияҳо оид ба истифодаи амалии натиҷаҳои таҳқиқ 7 тақлиф манзур гардидааст. Метавон иброз намуд, ки муаллифи диссертатсия бо назардошти нуктаҳои илмӣ ва тавсияҳои амалии ба ҳимоя пешниҳодшаванда, ки ҳамагӣ навгонии илмӣ ба ҳисоб мераванд, ба дараҷаи илмии дархостшаванда муносиб мебошад. Омӯзиши сарчашмаҳои адабӣ ва интиҳоби дурусти методҳои таҳқиқию баррасии мавзӯ ба муаллиф имкон додааст, хулоса ва тавсияҳои бозэтимод барорад.

Аҳаммияти илмӣ, амалӣ ва иҷтимоии натиҷаҳои диссертатсия бо нишон додани тавсияҳо оид ба истифодаи онҳо. Натиҷаҳои илмии бадастомада метавонанд барои рушди тасаввурот ва донишҳои назариявӣ дар фаҳмиши таҳқиқи публитсистика мусоидат намуда, самтҳои нави таҳқиқро дар шинохти соҳа ба вучуд оварад. Диссертатсия метавонад ҳамчун сарчашма барои навиштани мақолаҳои илмӣ дар ин мавзӯ истифода гардад.

Натиҷаҳои таҳқиқот ба баланд бардоштани донишҳо дар бораи ҳаёт, осор ва фаъолияти профессор Асадулло Саъдуллоев мусоидат карда, маводи диссертатсияро зимни таълиму тадриси курсҳои лексионӣ оид ба предмети таҳқиқ, курсҳои махсус ва семинарҳо дар бораи публитсистикаи муосири тоҷик дар факултаҳо ва кафедраҳои журналистикаи мактабҳои олии Тоҷикистон ва тартиб додани воситаҳои таълимӣ метавон истифода бурд.

Қисмати асосии таҳқиқ. Диссертатсия аз муқаддима, номгӯйи ихтисораҳо, се боб, нух фасл, хулоса ва феҳристи адабиёт иборат аст. Матни диссертатсия дар 167 саҳифа ҷой шуда, рӯйхати адабиёт 122 номгӯйро фаро мегирад. Дар муқаддимаи диссертатсия аҳамияти мавзӯ, дараҷаи таҳқиқ, робитаи таҳқиқ бо барномаҳо ва ё мавзӯҳои илмӣ, мақсад ва вазифаҳои таҳқиқ, объект ва предмет, асосҳои назариявӣ методологӣ, навгонии илмӣ диссертатсия, нуктаҳои ба ҳимоя пешниҳодшаванда, аҳамияти назариявӣ амалӣ, дараҷаи эътимоднокии натиҷаҳо, мутобиқати диссертатсия бо шиносномаи ихтисоси илмӣ, саҳми шахсии доктараи дараҷаи илмӣ дар таҳқиқ, тасвиб ва амалисозии натиҷаҳои диссертатсия, интишорот аз рӯйи мавзӯи диссертатсия, сохтор ва ҳаҷми диссертатсия қайд гардидааст.

Боби якуми диссертатсия – «Назаре ба ҳаёт ва зиндагиномаи профессор А. Саъдуллоев» аз се фасл иборат мебошад. Фасли якуми боби якум «Мухтасари зиндагиномаи А. Саъдуллоев» ном дорад. Дар фасли мазкур муаллиф марҳилаҳои зиндагӣ ва камолёбии қаҳрамони диссертатсияро баррасӣ намуда, иртибот ва ҳамкориҳои ӯро бо журналистика нишон медиҳад. Аз ҷумла, гуфта мешавад, ки Асадулло Саъдуллоев дар давраи бачагиву ҷавонияш ташвишҳои саҳту сангинро аз сар гузаронида, қатъи назар аз душвориҳои монеаҳои саҳти зиндагӣ муваффақона заҳмат кашидааст. Назар ба қавле ӯ, дар зиндагӣ аз оғоз “мӯри донакаш” буд, ки худро соҳтан меҳост (дисс. саҳ. 20). Аввалин ҳикояи профессор А. Саъдуллоев бо номи «Ҳайкалча» дар рӯзномаи «Ба қуллаҳои дониш» ҷоп гардида, дар озмун ҷойи аввалро гирифт. Дар идомаи фасл муаллиф дигар ҷанбаҳои рӯзгор ва осори Асадулло Саъдуллоевро таҳқиқ намуда, зикр мекунад, ки мавсуф 4 феввали соли 2016 аз олам ҷашм пӯшид. Профессор Асадулло Саъдуллоев муаллифи 50 асар ва беш аз 280 маводи публитсистӣ мебошад.

Дар фасли дуюми боби аввал “Фаъолияти рӯзноманигории А. Саъдуллоев” таҳқиқ мегардад. Зимни таҳлил муаллифи диссертатсия зикр менамояд, ки фаъолияти рӯзноманигории А. Саъдуллоев ҳанӯз аз даврони донишҷӯияш оғоз гардида, дар минбарҳои матбуотӣ мақоми худро пайдо мекард. Яке аз аввалин нигоштаҳои А. Саъдуллоев, ки ба қавле сару садоро ба миён оварда буду муаллифро ба мучозот низ гирифтӣ кард, ин матлабе буд, ки бо номи «Афсус, ки фелетон навиштам», ки дар таърихи 29-уми майи соли 1961 дар нашрияи «Ба қуллаҳои дониш» ба таъъ расидааст (дисс. саҳ. 27). Дар таҳияву шаклгирӣ барномаи овозадори «Беғараз панд» тариқи телевизион ҳиссаи Асадулло Саъдуллоев кам набуд. Зимни фаъолият дар «Тоҷикистони советӣ» мавзӯи мақолаҳои устод А.Саъдуллоев уфукҳои васеъ пайдо намуданд. Дар навиштаҳои ин давра масъалаҳои бунёдкориву

созандагиро, мавкаи адибони сулҳпарвар, фиребгариву қаллобии баъзе масъулон, дӯстиву рафокати халқи сермиллати Иттиҳоди Шуравӣ, нақши Мирзо Турсунзода дар инъикоси сулҳу дӯстӣ, васфи диёри кӯҳистон, нақши адиб дар пешравии ҳаёт ва даҳҳои дигар аз мавзӯҳои ба шумор мераванд, ки бо муобрамияти худ ҷойгоҳи вижа доранд.

Дар фасли сеюми боби якум “Фаъолияти омӯзгорӣ”-и Асадулло Саъдуллоев таҳқиқ гардидааст. Ба таъкиди муаллифи диссертатсия, Асадулло Саъдуллоев дар баробари қор дар расонаҳо, ба фаъолияти омӯзгорӣ низ машғул шуда, аз соли 1970 дар Университети давлатии Тоҷикистон фаъолият менамояд. Ба таъкиди муаллифи диссертатсия, устод А.Саъдуллоев мудирӣ кафедраи телевизион ва радиошунавонии ДМТ, мудирӣ кафедраи журналистикаи байналхалқӣ, декани факултаи журналистикаи ДМТ, профессори кафедраи телевизион ва радиошунавонӣ, профессори Донишгоҳи славянии Россияву Тоҷикистон (ДСРТ) буда, узви шӯрои диссертатсионии назди ДМТ ва ДСРТ аз рӯи ихтисосҳои филологӣ буданд.

Боби дууми диссертатсия «Таҳқиқи публитсистикаи муосир дар осори А. Саъдуллоев» унвон дошта, аз се фасл иборат аст. Дар фасли якум «Таҳқиқи масъалаҳои назарӣ дар публитсистикаи муосири тоҷик» баррасӣ шудааст. Ба таъкиди доктараи дараҷаи илмӣ, асари «Хосияти адабиёт» (Бунёди пайванди калом бадеъ бо иҷтимоъ, 2000) дар осори устод мавкаи меҳварӣ дорад. Ин асар заминаи мактаби таҳқиқи публитсистикаро ташкил намуда, ки дар он даҳҳо пухлӯхувору ҷузъиёти соҳа баён гардидаанд. Муҳаққиқ дар тақия ба нуқтаи назари адабиётшиносон ба осори Ҷ. Айтматов, В. Биков, Ю. Бондарев, Л. Леонов, В. Овчин, В. Распутин, Н. Тихонов, М. Шолохов ва дигар адибон нигариста, ҷунин шинохту ташхису муносибатро нисбат ба бурду боҳти адибони тоҷик дар масъалаи тасвири воқеъбинонаи ҳаёт ба қор бурдааст.

Дар фасли дууми боби дуум «Проблемаҳои рушди публитсистикаи тоҷик» таҳқиқ мешаванд. Муаллиф менависад: “андешаи А. Саъдуллоев дар мавриди шинохти асари публитсистӣ он аст, ки ҷунин асарҳо дар заминаи маҳорату ҷаҳонибиниҳои васеъ ва таҷрибаи судманди адибон ба майдон меоянд” (диссер. саҳ. 72).

Фасли сеюми боби дуум ба баррасии масъалаи «А.Саъдуллоев ва таҳқиқи публитсистикаи М. Турсунзода» бахшида шудааст. Бояд гуфт, ки профессор А. Саъдуллоев дар мавзӯи «Публитсистикаи Мирзо Турсунзода» қори номзадӣ ҳимоя қардаанд. Ба таҳқиқи публитсистикаи ин адиби номдор рӯ овардани А. Саъдуллоев ин як ҷуръату эътимоди қомил доштан ба худ буд.

Боби сеюми диссертатсия «Мактаби илмии А. Саъдуллоев» низ аз се фасл иборат аст. Фасли якуми боби сеюм «Таҳқиқи публитсистика дар мактаби илмии А. Саъдуллоев» унвон дорад. Дар фасли дууми боби сеюм

«Мақтаби илмии А. Саъдуллоев дар таҳқиқи журналистика» пажуҳиш мегардад. Дар ин фасл ибраз мегардад, ки бо роҳбарии устод 15 нафар рисолаҳои докторӣ ва номзодии худро ҳимоя кардаанд. Аз ҷумла, Гулов С.Н., Ҳайдаров С.Б., Шоев М.Э., Муқимов М.А. (ҳам номзадӣ ва ҳам докторӣ), Ҳошимзода Б.Ҳ., Олимова Х., Ҳамидиён И.И., Раҳмонова Ҷ.М., Кӯчарова Н.А., Сухробӣ М., Якубов Ҷ.Н., Абдулҳай О., Эшматов З.А., Сафарзода М.А. (баъд аз вафоти устод) дастпарварони мақтаби илмии профессор Асадулло Саъдуллоев ҳастанд.

Фасли сеюми боби сеюм «Таснифоти мухтасари осор» унвон гирифтааст. Дар ин фасл муаллиф осори устодро ба “Асарҳои илмӣ”, “Асарҳои публицистии бадеӣ”, “Дастуру китобҳои таълимӣ”, “Намунаи баъзе аз барномаҳои таълимӣ” ва “Ҳамкориҳо бо ВАО” ҷудо намудааст.

Дар хулосаи диссертатсия натиҷаҳои таҳқиқоти анҷомёфта ба таври мухтасар нисбат ба ҳар боб дар алоҳидагӣ зикр гардида, баъзе тавсия ва пешниҳодҳои муаллифӣ манзур гардидаанд.

Хулосаҳои тавсияҳои Сирочзода Нигина Раҷаб касбӣ буда, баёнгари мундариҷаи диссертатсия ҳастанд ва бо маводи зиёди назариявӣ амалӣ ва далел асоснок гардидаанд. Яке аз махсусиятҳои диссертатсия дар он зоҳир мегардад, ки довталаб Сирочзода Нигина Раҷаб тавонистааст оид ба ҳамаи нуктаҳо ва маълумоти пешниҳодкардааш баҳси илмӣ ба вуҷуд орад, онҳоро зерӣ суол ва шубҳа кашад, мавқеъ ва нигоҳи муаллифиро дар ин замина ба миён орад. Далелҳои истифодашуда эътимодбахшанд. Ҳангоми таҳлил муносибат ба мавзӯ дуруст ва касбӣ буда, аз маҷрои зарурӣ берун нашудааст.

Эродҳо ба диссертатсия. Бо вуҷуди муваффақиятҳои зиёд, дар диссертатсия як қатор камбудҳои мушоҳида гардиданд, ки ислоҳшон ба манфиат доништа мешавад:

1. Банди ҳаштуми “Нуктаҳои асосии ба ҳимоя пешниҳодшаванда” ба тавзеҳиёз дорад. Ба андешаи муаллиф, ҳосияти дастуру китобҳои таълимӣ, марзи афкор дар асарҳои публицистиву бадеӣ, ҷанбаҳои фарогири илмии асарҳои таҳқиқӣ. Хуб мешуд муаллиф ҳадафи худро пурра ошкор менамуд.
2. Хулосаҳои муаллиф дар ҷамъбасти диссертатсия “ман”-и ўро камтар бозгӯӣ намуда, тақрори матни дохили рисола мебошанд.
3. Дар фасли сеюми боби сеюм, яъне фасли ҷамъбасти диссертатсия ба таҳқиқ кашидани “Таснифоти мухтасари осор” ноҷо менамояд. Беҳтар мебуд, фасли мазкур бо фасли сеюми боби дуюм ҷойгузин мегардид.
4. Дар диссертатсия баъзе нуксонҳои техникаӣ ва имлоӣ ба мушоҳида мерасанд. Аз ҷумла, дар боби дуюми диссертатсия ғалатҳои мантиқӣ рух

додаанд. Махсусан дар саҳифаҳои 49, 53 ва 97 ингуна камбудиҳо айёнтаранд.

5. Зиёд намудани шумораи таклифҳои докталаби дараҷаи илмӣ дар баҳши “Тавсияҳо” ба манфиати кор дониста мешавад.

Наشري натиҷаҳои диссертатсия дар маҷаллаҳои тақризшавандаи илмӣ. Муҳтавои асосии диссертатсия дар 7 мақолаи ҷопии докталаби дараҷаи илмӣ дар маҷмуаҳо ва дигар нашрияҳои илмӣ, аз ҷумла 4 мақола дар маҷаллаҳои илмӣ тақризшавандаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон инъикос ёфтаанд ва натиҷаҳои диссертатсияро фаро мегиранд.

Тасдиқи маводи ҷопшудаи диссертант ба талаботи банди 35 Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, таҳти №267 тасдиқ шудааст, мувофиқ мебошад.

Мутобиқати барасмиятдарории диссертатсия ба талаботи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон. Сатҳи навгонии илмӣ диссертатсионӣ, нуқтаҳои илмӣ ва пешниҳоди тавсияҳои амалие, ки ба ҳимоя пешниҳод шудаанд, мақолаҳои илмӣ ва маърузаҳо дар конференсияҳои илмӣ-амалӣ саҳми шахсии муаллифро тасдиқ менамоянд. Натиҷаҳои таҳқиқ эътимодбахш буда, аз тарафи муаллиф бевосита дар марҳилаҳои гуногун қоркард, тасвиб ва баррасӣ шудаанд. Барасмиятдарории диссертатсия ба талаботи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон мутобиқат менамояд.

Қисмати хотимавии тақриз. Диссертатсия аз лиҳози муҳрамият, ном ва нақши мавзӯ, муқаддима, бобҳо ва зербобҳо, хулосаю сарчашмаҳо пайдарҳам ва бо услуби илмӣ таҳия гардидааст.

Таҳлили матни диссертатсия ва автореферат нишон медиҳад, ки он қори анҷомёфта буда, дорои навгонҳои илмӣ ва натиҷаҳои бозътимод аст. Автореферати диссертатсия, гузоришҳои илмӣ ва мақолаҳои ба ҷоп расонидаи Сирочзода Нигина Раҷаб муҳтавои асосии диссертатсияро инъикос намуда, аз лаёқати баланди илмӣ докталаби дараҷаи илмӣ гувоҳӣ медиҳанд.

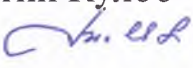
Диссертатсияи Сирочзода Нигина Раҷаб бо доираи мавзӯ ва масъалаҳои таҳқиқӣ, ки дар шиносномаи ихтисоси илмӣ 10.01.10 – Рӯзноманигорӣ таъйин шудаанд, қомилан мувофиқат мекунад.

Хулоса, диссертатсияи Сирочзода Нигина Раҷаб дар мавзӯи «Асадулло Саъдуллоев – муҳаққиқи публицистикаи муосири тоҷик» қори илмӣ-таҳқиқии анҷомёфта ба ҳисоб рафта, ба талаботи бандҳои 31, 33, 34 ва 35-и

Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, таҳти №267 тасдиқ шудааст, ҷавобгӯ мебошад ва муаллифи он сазовори дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои филологӣ аз рӯйи ихтисоси 10.01.10 – Рӯзноманигорӣ аст.

Тақризи мазкур бо назардошти талаботи бандҳои 71 ва 72 –и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, таҳти №267 тасдиқ шудааст, омода гардидааст.

Муқарризи расмӣ:

доктори фалсафа (PhD) – доктор
аз рӯйи ихтисоси рӯзноманигорӣ,
муовини сардори Раёсати илм ва
инноватсияи Донишгоҳи давлатии Кӯлоб
ба номи Абуабдуллоҳи Рӯдакӣ  Сафарзода Манучехри Наҷот
«15» августи соли 2025

Имзои доктори фалсафа (PhD) – доктор
аз рӯйи ихтисоси рӯзноманигорӣ,
муовини сардори Раёсати илм ва
инноватсияи Донишгоҳи давлатии Кӯлоб
ба номи Абуабдуллоҳи Рӯдакӣ Сафарзода М.Н.-ро тасдиқ менамоям.

Сардори РК КМ-и Донишгоҳи давлатии
Кӯлоб ба номи Абуабдуллоҳи Рӯдакӣ  Давлатов М.А.

Суроға: 735360, Ҷумҳурии Тоҷикистон,
ш. Кӯлоб, кӯчаи С. Сафаров 16,
Донишгоҳи давлатии Кӯлоб ба номи
Абуабдуллоҳи Рӯдакӣ
Тел: (992) 918-48-44-05
E-mail : nadzhotzoda@mail.ru

«15» август 2025